Nazwisko OBUCHOWICZ

Imiona Feliks **Pseudonim** .....

Z domu .....

Data urodzenia 23.03.1914r. **Miejscowość, kraj** Obuchowicze, Polska

Data śmierci 24.03.2001r. **Miejscowość, kraj** USA

Lat życia .....

Adres cmentarza Amerykańska Częstochowa

.....

Źródła: „Weteran", nr. 964 (maj 2001r.)

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... Tytuły naukowe .....

Rodzaj wojska ..... Stopień wojskowy .....

Odznaczenia .....

ŚP
PLUTONOWY
FELIKS OBUCHOWICZ

Feliks Obuchowicz, członek Placówki 12 w Filadelfii zmarł po długiej chorobie 24 marca 2001 roku.

Urodził się 23 marca 1914 r. w Obuchowiczach na Wołyniu. Powołany do wojska w roku 1935 służył w 29 P.A.L. w Grodnie, następnie podjął pracę w Służbie Granicznej aż do roku 1939. Wybuch wojny zastał go na granicy rumuńskiej, skąd przez Rumunię i Jugosławię dostał się do Francji i wstąpił do tworzącego się Wojska Polskiego pod dowództwem generała Wł. Sikorskiego. Przydzielony do 2 P.A.L. w 2 Dywizji Grenadierów bierze udział w ciężkich walkach dywizji w czerwcu 1940 r. i zostaje dwukrotnie ciężko ranny.

Następnie wraz z 2 Dywizją Grenadierów przekracza granicę Szwajcarii 20 czerwca 1940 r. i zostaje internowany wraz z całą Dywizja. W Szwajcarii przebywa w szpitalu na leczeniu prawie cały rok. Zmarły wspominał często swój pobyt w szpitalu na leczeniu prawie cały rok. Jesienią 1940 r. szpital odwiedził mieszkający w tym czasie Mistrz Ignacy Paderewski. Ignacy Paderewski chodził od łóżka do łóżka i interesował się każdym rannym żołnierzem, pocieszając ich, że nie na darmo walczyli i przelewali krew bo Polska na pewno powstanie i będzie wolna. Po wyleczeniu F. Obuchowiczowi udaje się opuścić Szwajcarię i przez Francję dostaje się do Anglii i zostaje przydzielony do 19 Pułku Artylerii P.S.Z., w którym przebywa aż do zakończenia wojny. Dalej następuje służba w P.K.P.R. w latach 1946-1948.

W roku 1951 emigruje do Ameryki i osiedla się w Filadelfii. W niedługim czasie po przyjeździe wstępuje do Placówki 12 i daje się poznać jako dobry kolega weteran oddany sprawie polskiej całym sercem. Bierze udział we wszystkich pracach Placówki i w życiu Polonii Amerykańskiej. Przez długie lata pracował zawodowo w firmie American Engineering i swoją pracą dał wyższe wykształcenie swoim dwóm synom. W Placówce pełnił funkcję gospodarza Polanki przez 21 lat, dając się poznać jako dobry i pracowity organizator.

Pożegnanie zmarłego odbyło się 29 marca w zakładzie pogrzebowym C. Tomaszewskiego, gdzie zebrało się duże grono kolegów weteranów, przyjaciół i członków rodziny. Modlitwą pożegnali zmarłego komendant Zbigniew Wrzos i Al. Machowski. Pogrzeb zmarłego odbył się 30 marca 2001 r. w Amerykańskiej Częstochowie. Nabożeństwo żałobne zostało odprawione przez Ojca Mikołaja w Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej. W swojej homilii Ojciec Mikołaj podkreślił losy polskiego żonierza, weterana i jego poświęcenie dla Ojczyzny.

W imieniu Placówki 12 zmarłego pożegnał honorowy komendant Placówki Aleksander Machowski podkreślając zasługi zmarłego dla Placówki, Polonii i dla Polski.

Zmarły odznaczony był Krzyżem Walecznych, Krzyżem Czynu Bojowego P.S.Z. na Zachodzie. Medalem za Udział w Wojnie obronnej 1939, Medalem Wojska, brytyjskim Defence Medal i francuskim Croix de Guerre z Gwiazdą. Feliks Obuchowicz pozostawił w smutku pogrążoną żonę Magdalenę i dwóch synów Feliksa i Edwarda z rodzinami.

Cześć Jego Pamięci!

Aleksander Machowski

Weteran Nr. 964

Maj 2001 r.

Zawód ..... **Tytuły naukowe** .....

Rodzaj wojska ..... **Stopień wojskowy** .....

Odznaczenia Croix de Guerre .....

.....

.....

31.03.2001 NOWY DZIENNIK N. YORK

Z bólem zawiadamiamy, że 24 marca 2001 zmarł w Bensalem, Pa na łonie rodziny nasz najukochańszy mąż, ojciec, dziadek i pradziadek

Ś.P. FELIX OBUCHOWICZ

URODZONY 24 MARCA 1914 W WIELODZIETNEJ RODZINIE w Obuchowiczach na kresach, kształcony przy wojsku, we wrzesniu 1939 kapral Straży Granicznej. Zgodnie z rozkazem wojskowym przedostał się do tworzącego się Wojska Polskiego we Francji. Ciężko ranny w kampanii francuskiej w 1940 r., odznaczony Croix de Guerre. Internowany do końca wojny w Szwajcarii, poczym do czasu osiedlenia się w 1951 w Filadelfii, na emigracji w Anglii. W październiku 1945 w przygranicznym miasteczku Anamas we Francji, połączył się węzłem małżeńskim na 55 lat pożycia ze szwajcarką Magdaleną (nee Koch). Pracownik American Engineering Co. Filadelfii, a następnie przez 21 lat gospodarz Polanki Weterańskiej w Bensalem. Członek Placówki 12 SWAP.

Spoczął w kwaterze weterańskiej cmentarza Matki Boskiej Częstochowskiej przy Sanktuarium Maryjnym w Doylestown, pozostawiając w żałobie

żonę oraz synów Felixa Jr. i Edwarda z rodzinami